

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ**

**Е
ПРЕДНАЦРТ**

**ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Бања Лука, децембар 2019. године

**ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

У Закону о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 53/12, 91/17 и 66/18), у члану 16. испред ријечи: “Кривични” додаје се број 1 у обостраној загради.

Послије става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) Ако тужилац након потврђивања оптужнице изјави да одустаје од оптужнице, оштећени као тужилац може преузети кривично гоњење под условима прописаним овим законом.“

Члан 2.

У члану 17. испред ријечи: „Тужилац“ додаје се број 1 у обостраној загради.
Послије става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) За поједина кривична дјела, када је то прописано законом, тужилац може предузети кривично гоњење само на основу приједлога оштећеног.“

Члан 3.

У члану 20. у тачки р) ријеч: „и“ брише се и додаје запета.

У тачки с) послјије ријечи: „функцију“ додаје се ријеч: „и“ и нова тачка т) која гласи:

„т) оштећени као тужилац је лице које је под условима прописаним овим законом преузело кривично гоњење када тужилац након потврђивања оптужнице изјави да одустаје од оптужнице.“

Члан 4.

У члану 24. став 1. мијења се и гласи:

„(1) У првом степену судови суде у вијећима састављеним од троје судија, а за кривична дјела за која је прописана као главна казна новчана казна или казна затвора до пет година, у првом степену суди судија појединац.“

Члан 5.

У члану 39. став 1. послјије ријечи: „обавијестиће о томе предсједника суда“ додају се ријечи: „који ће му одредити замјену.“

Став 2. мијења се и гласи:

„(2) О изузећу судије става 1.овог члана одлучује предсједник суда.“

Члан 6.

У члану 40. у ставу 1. ријечи: „се на општој сједница“ замјењују се ријечима: „предсједник суда.“

Послије става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) Ако се тражи само изузеће предсједника суда одлуку о изузећу доноси предсједник непосредно вишег суда, а ако се тражи изузеће предсједника Врховног суда одлука се доноси на општој сједници тог суда.“

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

Члан 7.

У члану 42. став 2. мијења се и гласи:

„(2) О изузећу тужиоца одлучује главни тужилац. О изузећу главног окружног тужиоца одлучује главни републички тужилац, а о изузећу главног републичког тужиоца одлучује колегиј тужилаца Републичког тужилаштва.“

Члан 8.

У члану 45. ријеч: „тужилаца“ замјењује се ријечју: „тужилаштва“.

Члан 9.

Послије члана 46. додаје се назив Главе и нова Глава IVa, назив Одјељака 1. и 2. и нови Одјељци 1. и 2., називи чланова и нови чл. 46а, 46б, 46в, 46г, 46д, 46ђ, 46е, 46ж, 46з, 46и, 46ј. и 46к. који гласе:

„ГЛАВА IVa

ОШТЕЋЕНИ И ОШТЕЋЕНИ КАО ТУЖИЛАЦ

1. Оштећени

Права оштећеног

Члан 46а.

(1) Оштећени има право да:

1) поднесе приједлог и доказе за остваривање имовинскоправног захтјева и да предложи привремене мјере за његово обезбјеђење,

2) укаже на чињенице и да предлаже доказе који су од важности за предмет доказивања,

3) ангажује пуномоћника из реда адвоката,

4) разматра списе и разгледа предмете који служе као доказ,

5) буде обавијештен о неспровођењу истраге, о покретању истраге, о обустави истраге, повлачењу оптужнице или о одустанку тужиоца од оптужнице,

6) поднесе притужбу када је то овим законом одређено,

7) буде поучен о могућности да преузме кривично гоњење и заступа оптужницу када је то овим законом одређено,

- 8) присуствује претпретресном рочишту,
 - 9) присуствује главном претресу и учествује у извођењу доказа,
 - 10) поднесе жалбу против одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву,
 - 11) буде обавијештен о исходу поступка и да му се достави правноснажна пресуда и
 - 12) предузима друге радње када је то одређено овим законом.
- (2) Оштећеном се може ускратити право да разматра списе и разгледа предмете ако је ријеч о списима и предметима чије би откривање могло довести у опасност циљ истраге.
- (3) Тужилац и суд ће упознати оштећеног са правима наведеним у ставу 1. овог члана.

Притужба оштећеног Члан 46б.

- (1) Ако тужилац донесе наредбу о неспровођењу истраге, обустави истрагу или одустане од кривичног гоњења до потврђивања оптужнице, дужан је да у року од осам дана о томе обавијести оштећеног и да поучи оштећеног да може да поднесе притужбу главном републичком тужиоцу.
- (2) Оштећени има право да поднесе притужбу у року од осам дана од дана када је примио обавијештење и поуку из става 1. овог члана. Ако оштећени није обавијештен, може да поднесе притужбу у року од три мјесеца од дана када је тужилац донио наредбу о неспровођењу истраге, обуставио истрагу, повукао оптужницу или одустао од кривичног гоњења.
- (3) Главни републички тужилац ће у року од 30 дана, а у сложеним предметима до три мјесеца од дана пријема притужбе из става 2. овог члана одбити или усвојити притужбу рјешењем против којег није дозвољена жалба ни приговор. Рјешењем којим усваја притужбу главни републички тужилац ће издати обавезујуће упутство поступајућем тужиоцу да предузме, односно настави кривично гоњење.
- (4) Оштећени има право да поднесе притужбу главном тужиоцу због трајања поступка када истрага није завршена у новом року који је одредио главни тужилац (члан 233. став 4.) и ако оптужница не буде подигнута ни у додатном року који је одредио главни тужилац (члан 241. став 3.).

Преузимање кривичног гоњења од оштећеног Члан 46в.

- (1) Ако тужилац након потврђивања оптужнице изјави да одустаје од оптужнице, суд ће питати оштећеног да ли хоће да преузме кривично гоњење и заступа оптужницу. Ако оштећени није присутан, суд ће га у року од осам дана обавијестити о одустанку тужиоца од оптужнице и поучити га да може да се изјасни да ли хоће да преузме гоњење и заступа оптужницу.
- (2) Оштећени је дужан да се одмах или у року од осам дана од дана када је примио обавијештење и поуку из става 1. овог члана изјасни да ли хоће да преузме кривично гоњење и заступа, оптужницу а ако није обавијештен у року од три мјесеца од дана када је тужилац изјавио да одустаје од оптужнице.

(3) Ако оштећени изјави да преузима кривично гоњење суд ће наставити, односно одредити главни претрес. У случају да се оштећени не изјасни у року из става 2. овог члана или изјави да не жели да преузме кривично гоњење, суд доноси рјешење о обустави поступка, односно пресуду којом се оптужба одбија.

(4) Ако оштећени није присутан на претпретресном рочишту или главном претресу, а уредно је позван или му се позив није могао уручити због непријављивања суду промјене адресе пребивалишта или боравишта, сматра се да неће да настави гоњење и суд доноси рјешење о обустави поступка, односно пресуду којом се оптужба одбија.

Приједлог за кривично гоњење

Члан 46г.

(1) За кривична дјела за која се гони по приједлогу оштећеног, приједлог се подноси надлежном тужиоцу.

(2) Приједлог за кривично гоњење подноси се у року од три мјесеца од дана кад је оштећени сазнао за кривично дјело и извршиоца кривичног дјела.

(3) Ако је оштећени поднио пријаву или приједлог за остваривање имовинскоправног захтјева у кривичном поступку, сматра се да је тиме поднио и приједлог за кривично гоњење.

(4) Ако је кривичним дјелом оштећено више лица, кривично гоњење ће се предузети, односно наставити по приједлогу било ког оштећеног.

Дужност оштећеног

Члан 46д.

Оштећени, као и његов законски заступник и пуномоћник дужни су да о свакој промјени адресе пребивалишта или боравишта обавијесте тужиоца или суд пред којим се води кривични поступак.

Законски заступник оштећеног

Члан 46ђ.

Ако је оштећени дијете или лице које је потпуно лишено пословне способности, његов законски заступник је овлашћен да даје све изјаве и да предузима све радње на које је по овом закону овлашћен оштећени. Законски заступник може своја права да врши преко пуномоћника.

Правни сљедник оштећеног

Члан 46е.

(1) Ако оштећени умре у току рока за давање изјаве суду о преузимању кривичног гоњења или за подношење приједлога тужиоцу за кривично гоњење, односно у току поступка, његов законски заступник, брачни односно ванбрачни супружник, дјеца, родитељи, усвојилац, усвојеник, брат и сестра могу у року од три мјесеца после његове смрти дати изјаву да преузимају кривично гоњење или поднијети приједлог, односно дати изјаву да остају при приједлогу.

(2) Одредбе става 1. овог члана сходно се примјењују и на правног сљедника правног лица које је престало да постоји.

2. Оштећени као тужилац

Права оштећеног као тужиоца

Члан 46ж.

- (1) Оштећени као тужилац има право да:
- а) заступа оптужбу, у складу са одредбама овог закона,
 - б) поднесе приједлог и доказе за остваривање имовинскоправног захтјева и да предложи привремене мјере за његово обезбјеђење,
 - в) ангажује пуномоћника из реда адвоката и
 - г) предузима друге радње, када је то одређено овим законом.
- (2) Поред права из става 1. овог члана, оштећени као тужилац има права која припадају тужиоцу, осим оних права која тужилац има као државни орган.

Престанак својства оштећеног као тужиоца

Члан 46з.

Својство оштећеног као тужиоца престаје:

- 1) одустанком од оптужбе,
- 2) преузимањем кривичног гоњења од стране тужиоца и
- 3) смрћу, односно престанком правног лица.

Одустанак од оптужбе

Члан 46и.

(1) Оштећени као тужилац може својом изјавом суду пред којим се води кривични поступак одустати од оптужбе до завршетка главног претреса или претреса пред другостепеним судом. Изјава о одустанку је неопозива.

(2) Ако оштећени као тужилац не дође на предпретресно рочиште или главни претрес, иако је уредно обавијештен или му се обавијест није могла уручити због непријављивања суду промјене адресе пребивалишта или боравишта, сматраће се да је одустао од оптужбе и суд ће донијети рјешење о обустави поступка, односно пресуду којом се оптужба одбија.

Преузимање кривичног гоњења од стране тужиоца

Члан 46ј.

У поступку који се води по оптужби оштећеног као тужиоца, тужилац има право да до завршетка главног претреса преузме кривично гоњење и заступање оптужбе.

Сходна примјена одредаба о оштећеном

Члан 46к.

На оштећеног као тужиоца сходно се примјењују одредбе чл. 46г. став 4., 46д, 46ђ. и 46е. овог закона.“

Члан 10.

У члану 53. став 4. мијења се и гласи:

„(4) Ако осумњичени, односно оптужени у случајевима обавезне одбране не узме сам браниоца или браниоца не ангажују лица из члана 47. став 3. овог закона, предсједник надлежног суда поставиће му браниоца за даљи ток кривичног поступка до правноснажности пресуде, а ако је изречена казна дуготрајног затвора и за поступак по ванредним правним лијековима. Кад се оптуженом постави бранилац после потврђивања оптужнице, обавијестиће се о томе оптужени заједно са достављањем оптужнице. Ако оптужени у случају обавезне одбране остане без браниоца у току поступка, а сам не узме другог браниоца, предсједник суда пред којим се води поступак поставиће му браниоца.“

Став 6. мијења се и гласи:

„(6) Предсједник надлежног суда ће браниоца из става 4. овог члана поставити по редосљеду са списка адвоката који доставља Адвокатска комора Републике Српске (у даљем тексту: Адвокатска комора).“

Послије става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„(7) Адвокатска комора је дужна да у списку из става 6. овог члана наведе датум уписа адвоката у именик адвоката и да приликом састављања списка води рачуна о томе да практични или стручни рад адвоката у области кривичног права даје основа за претпоставку да ће одбрана бити дјелотворна.“

Члан 11.

У члану 54. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Захтјев за постављање браниоца из става 1. овог члана може се поднијети у току цијелог кривичног поступка.“

Послије става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Браниоца из става 1. овог члана поставља предсједник надлежног суда.“

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 12.

Члан 57. мијења се и гласи:

„(1) Умјесто постављеног браниоца, осумњичени, односно оптужени може сам узети другог браниоца. У том случају, разрјешити се постављени бранилац.

(2) Постављени бранилац може само из оправданих разлога тражити да буде разрјешен.

(3) О разрјешењу браниоца у случају из ст. 1. и 2. овог члана одлучује у току истраге судија за претходни поступак, након подизања оптужнице - судија за претходно саслушање, а у току главног претреса - судија, односно вијеће, а у жалбеном поступку - предсједник првостепеног вијећа, односно вијеће надлежно за одлучивање по жалби. Против ове одлуке није допуштена жалба.

(4) Предсједник надлежног суда, може на захтјев осумњиченог, односно оптуженог или уз његов пристанак разрјешити постављеног браниоца који неуредно врши своју дужност. Умјесто разрјешеног браниоца поставиће се други бранилац. О разрјешењу браниоца обавијестиће се Адвокатска комора.“

Члан 13.

Послије члана 130. додају се назив члана и нови члан 130а. који гласи:

„Добровољна предаја предмета

Члан 130а.

Лице које држи предмете из члана 129. став 1. овог закона може добровољно предати предмете, о чему ће му се издати потврда о добровољној предаји, а предмети ће се депоновати у суд или ће суд на други начин на основу судске одлуке обезбједити њихово чување.“

Члан 14.

Послије члана 137. додаје се назив члана и нови члан 137а. који гласи:

„Наредба за креирање форензичке копије

Члан 137а.

(1) Ако има довољно основа за сумњу да се на привремено одузетим предметима а који представљају покретне ствари односно компјутере, мобилне телефоне, компјутерски систем, уређаје за похрањивање компјутерских и електронских података налазе трагови кривичног дјела суд може издати наредбу за креирање форензичке копије.

(2) Наредбу за креирање форензичке копије може издати суд на приједлог тужиоца или на приједлог овлашћених службених лица која су добила одобрење од тужиоца.

(3) Наредбу за креирање форензичке копије ће извршити посебно обучена овлашћена службена лица или друго стручно лице уз присуство овлашћеног службеног лица.

(4) О креирању форензичке копије овлашћена службена лица ће сачинити записник. У записник ће се унијети и тачно описати привремено одузети предмети на које се наредба односи, те унијети јединстена идентификациона ознака форензичке копије.

(5) Након креирања форензичке копије на основу наредбе, овлашћено службено лице мора, без одгађања, вратити суду наредбу и предати форензичку копију заједно са привремено одузетим предметима.

(6) Након пријема форензичке копије суд ће је задржати под својим надзором или на други начин обезбједити њено чување.“

Члан 15.

У члану 147. у ставу 1. тачка г) мијења се и гласи:

„г) Малољетно лице које је с обзиром на узраст и душевну развијеност није способно да схвати значај права да не мора свједочити, осим дјетета ако је непосредно оштећено кривичним дјелом.“

Члан 16.

У члану 148. у ставу 1. у тачки б) последије ријечи: „другог степена закључно“ додаје се запета и ријечи: „осим дјетета које је непосредно оштећено кривичним дјелом“.

Члан 17.

Члан 149. мијења се и гласи:

„(1) Свједок има право да не одговара на поједина питања када је вјероватно да ће га одговор на та питања изложити кривичном гоњењу.

(2) Свједок који користи право из става 1. овог члана, одговориће на та питања ако надлежни главни тужилац писмено изјави да неће предузети кривично гоњење свједока за радње које свједок наведе у своме исказу. Примјерак писмене изјаве главног тужиоца уручиће се свједоку.

(3) Изјаву из става 2. овог члана главни тужилац може дати под условом да је исказ свједока важан за доказивање да је друго лице починило кривично дјело из става 4. овог члана.

(4) Изјаву из става 2. овог члана главни тужилац може дати у поступку који се води због слиједећих кривичних дјела из Кривичног законика Републике Српске:

а) кривичних дјела против уставног уређења и безбједности Републике Српске,

б) кривичних дјела тероризма,

в) кривичних дјела: убиство (члан 124.), тешко убиство (члан 125.), отмица (члан 142), противправно лишење слободе (члан 143.), трговина људима (члан 145.), трговина дјецом (члан 146.), удруживање ради вршења кривичних дјела трговине људима и дјецом (члан 147.), онемогућавање повратка избјеглих и расељених лица (члан 148.), силовање (члан 165.), обљуба над немоћним лицем (члан 167.), обљуба са дјететом млађим од петнаест година (члан 172.), полна злоупотреба дјетета старијег од петнаест година (члан 173.), искориштавање дјете за порнографију (члан 175.), искориштавање дјете за порнографске представе (члан 176.), искориштавање компјутерске мреже или комуникације другим техничким средствима за извршење кривичних дјела сексуалног злостављања или искориштавања дјетета (члан 178.), навођење дјетета на проституцију (члан 180.), насиље у породици или породичној заједници (члан 190.), неовлаштена производња и промет опојних дрога (члан 207.), омогућавање уживања опојних дрога (члан 208.), изнуда (члан 232.), уцјена (члан 233.), прање новца (члан 263.), утаја пореза и доприноса (члан 264.), злоупотреба службеног положаја или овлаштења (члан 315.), проневијера (члан 316.), превара у служби (члан 317.), примање мита (члан 319.), давање мита (члан 320.), трговина утицајем (члан 321.), изнуђивање исказа (члан 328.), помоћ учиниоцу послје извршеног кривичног дјела (члан 333.), јавно изазивање и подстицања насиља или мржње (члан 359.), удруживање ради вршења кривичних дјела (члан 365.), извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења (члан 366.), загађивање животне средине (члан 370.), изазивање пожара (члан 389.), изазивање опште опасности (члан 394.) компјутерска превара (члан 410.),

г) других кривичних дјела за која се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна.

(5) У изјави из става 2. овог члана ће се назначити да се она односи само на радње свједока које чине кривично дјело са прописаном мањом казном од казне која је прописана за кривично дјело у односу на које се даје исказ или поводом којег се води поступак и да се не може односити на кривична дјела за која је прописана казна затвора од најмање десет година.

(6) Суд ће рјешењем утврдити да ли је изјава главног тужиоца из става 2. овог члана у складу са ст. 4. и 5. овог члана и одредити адвоката за савјетника свједоку за вријеме саслушања.

(7) Након што суд донесе рјешење из става 6. овог члана главни тужилац ће позвати свједока да да свој исказ. Прије саслушања свједок ће дати писмену изјаву да ће као свједок у кривичном поступку дати истинит исказ и да неће прећутити ништа што му је познато о кривичном дјелу о којем даје исказ и његовом учиниоцу.

(8) Након што свједок да исказ главни тужилац доноси рјешење о имунитету свједока за кривично дјело које произилази из исказа свједока датог у складу са ставом 2. овог члана. У рјешењу ће бити наведен чињенични опис и правна квалификација кривичног дјела за која се неће предузети кривично гоњење свједока.

(9) Ако свједок у току кривичног поступка не поступи у складу са ставом 7. овог члана, главни тужилац ће донијети образложено рјешење, којим се ускраћује свједоку давање имунитета за кривично дјело на које се односио исказ свједока из става 2. овог члана. Тужилац ће ускратити имунитет и у случају да се радње које је свједок навео у свом исказу односе на кривична дјела за која се не може дати имунитет у смислу ст. 4 и 5. овог члана. У тим случајевима, исказ свједока са одговорима на питања из става 1. овог члана издвојиће се из списка предмета и чувати одвојено, те се не може користити у кривичном поступку против свједока.

(10) У случају да главни тужилац не донесе рјешење из става 8. овог члана исказ свједока са одговорима на питања из става 1. овог члана издвојиће се из списка предмета и чувати одвојено, те се не може користити у кривичном поступку против свједока.

(11) Против свједока из става 2. овог члана може се предузети кривично гоњење за кривично дјело давања лажног исказа.“

Члан 18.

У члану 151. у ставу 5. послје ријечи: „прије“ додају се ријечи: „и послје“.

Члан 19.

У члану 182. у ставу 4. послје ријечи: „тужилац“ додају се ријечи: „или овлашћено службено лице“.

Члан 20.

У члану 200. став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 4. ријечи: „ст. 3 и 4.“ замјењују се ријечима: „става 3.“

У досадашњем ставу 6. који постаје став 5. ријечи: „ст. 1 до 4.“ замјењују се ријечима: „става 1. до 3.“

Члан 21.

У члану 203. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Притвор који је одређен или продужен према одредбама ст. 1. и 2. овог члана може трајати до правноснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди.“

Члан 22.

У члану 204. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Изузетно од става 1. овог члана, кад је ријеч о кривичним дјелима за која се може изрећи казна дуготрајног затвора, лице се мора спровести тужиоцу најкасније у року од 48 часова, а када је ријеч о кривичним дјелима тероризма у року од 72 часа.“

Члан 23.

Члан 212. мијења се и гласи:

„Кућни ред у установама за издржавање притвора регулише се у складу са одредбама овог закона и Закона о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске.“

Члан 24.

Назив члана и члан 213. мијења се и гласи:

„Одобрење за гоњење учинилаца

Члан 213.

Када је овим законом, односно другим општим актом донесеним на основу Устава или закона одређено да је за гоњење појединих кривичних дјела потребно претходно одобрење надлежног државног органа, тужилац не може покренути, односно наставити истрагу нити подићи оптужницу, ако не поднесе доказ да је одобрење дато.“

Члан 25.

Члан 233. мијења се и гласи:

„(1) Тужилац окончава истрагу кад нађе да је стање ствари довољно разјашњено да се може подићи оптужница. Окончање истраге ће се забиљежити у спису.

(2) Ако се истрага не заврши у року од шест мјесеци од доношења наредбе о спровођењу истраге, тужилац ће обавијестити главног тужиоца о разлозима неокончања истраге. Главни тужилац ће одредити нови рок за окончање истраге који не може бити дужи од шест мјесеци, односно који не може бити дужи од једне године за кривична дјела за која се може изрећи казна затвора у трајању од 10 година или тежа казна, те наложити предузимање потребних мјера да би се истрага окончала.

(3) Уколико истрагу није било могуће завршити у року из става 2. овог члана, тужилац ће о разлозима због којих истрага није завршена, у року од осам дана обавијестити главног тужиоца, осумњиченог и оштећеног.

(4) Осумњичени и оштећени могу у року од 15 дана од дана достављања обавијести из става 3. овог члана поднијети притужбу главном тужиоцу због трајања поступка. Уколико главни тужилац утврди да је притужба основана, одредиће нови рок у којем се, уколико постоје процесне претпоставке, истрага мора окончати, о чему ће обавијестити подносиоца притужбе.

(5) Оптужница се не може подићи ако осумњичени није био испитан.“

Члан 26.

У члану 224. послјије става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Истовремено са доношењем наредбе из става 2. овог члана тужилац ће обавијестити оштећеног о покретању истраге и поучити га о правима из члана 46а. став 1. т. а), б), в) и г) овог закона.“

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. ријечи: „канцеларији тужиоца“ замјењују се ријечима: „ главном републичком тужиоцу“.

Члан 27.

У члану 234. став 6. мијења се и гласи:

„6) Прикривени истражилац је посебно обучено овлашћено службено лице које истражује под измијењеним идентитетом, које има одговарајућа овлашћења унутар полицијских органа Републике Српске, полицијских органа Босне и Херцеговине и полицијских органа других држава. Прикривени истражилац смије под својим измијењеним идентитетом учествовати у правном промету. Уколико је то неопходно за формирање и одржавање тог идентитета, могу се изградити, измијенити или користити одговарајућа документа.“

Послије става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„(7) Информатор је лице из реда грађана, које може бити и страни држављанин, а за вријеме ангажовања поступа по упутствима овлашћеног службеног лица и може, уз његову сагласност, бити опремљен техничком опремом за аудио и видео снимање ради документовања поступања.“

Члан 28.

У члану 236. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Истражне радње из члана 234. став 2. т. а), б), в), г) и е) овог закона могу трајати најдуже до мјесец дана, а ако оне дају резултате и постоји разлог да се настави са њиховим спровођењем ради прикупљања доказа могу се, на образложен приједлог тужиоца, продужити за још мјесец дана, с тим да мјере из т. а), б), в), г) и е) могу трајати укупно најдуже шест мјесеци. Захтјев за радњу из члана 234. став 2. тачка ђ) овог закона може се односити само на једнократни акт, а захтјев за сваку наредну радњу против истог лица мора садржавати разлоге који оправдавају њену употребу.“

Члан 29.

У члану 237. послје става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„(4) Тужилац може од суда затражити да не обавијештава лице против којег је радња из члана 234. став 2. овог закона била предузета уколико би ово обавијештење угрозило истрагу која се води против тог или других осумњичених лица. Лице против којег је радња била предузета обавијестиће се најкасније до подизања оптужнице против тог или других лица или након обуставе истраге.“

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 30.

Члан 241. мијења се и гласи:

„(1) Кад у току истраге тужилац нађе да постоји довољно доказа из којих произлази основана сумња да је осумњичени починио кривично дјело, припремиће и упутити оптужницу судији за претходно саслушање у року од 30 дана од дана када је окончање истраге забиљежено у спису.

(2) Уколико тужилац не упутити оптужницу у року из става 1. овог члана, дужан је у року од осам дана о разлозима неподизања оптужнице обавијестити главног тужиоца који ће предузети мјере да тужилац у року који не може бити дужи од 30 дана подигне оптужницу. О одређивању додатног рока обавијестити ће се осумњичени и оштећени.

(3) Ако тужилац у року из става 2. овог члана не подигне оптужницу обавијестиће о томе главног тужиоца, те осумњиченог и оштећеног који имају право у року од осам дана од истека тог рока поднијети притужбу главном тужиоцу. Главни тужилац ће тужиоцу издати обавезујуће упутство да у одређеном року који не може бити дужи од 30 дана подигне оптужницу.

(4) Након подизања оптужнице, осумњичени, односно оптужени и бранилац, имају право увида у све списе и доказе.

(5) Након подизања оптужнице, странке или бранилац могу предлагати судији за претходно саслушање предузимање радњи у складу са чланом 231. овог закона.“

Члан 31.

У члану 249. последије ријечи: „релевантна за главни претрес.“ додају се ријечи: „и о рочишту ће се обавијестити оштећени“.

Члан 32.

Послије члана 249. додаје се назив члана и нови члан 249а. , који гласи:

„Обустава кривичног поступка

Члан 249а.

Ако оштећени у року из члана 46б. став 1. овог закона не подесе притужбу главном републичком тужиоцу на одлуку тужиоца којом је прије потврђивања оптужнице одустао од кривичног гоњења или ако је главни републички тужилац одбио притужбу као неосновану из члана 46б. став 3. овог закона судија односно предсједник вијећа ће рјешењем обуставити кривични поступак и рјешење доставити странкама и оштећеном.“

Члан 33.

У члану 279. у ставу 1. последије ријечи „прије“ додају се ријечи: „и последије“, а последије ријечи: „раније „ додају се ријечи: „или касније“.

Члан 34.

У члану 288. у ставу 2. последије ријечи:“ важних разлога“ додаје се запета и ријечи: „или ако без законских разлога неће да дају исказ на главном претресу.“

Члан 35.

У члану 307. у ставу 4. послјије ријечи: „имовинскоправном захтјеву“ додају се ријечи: „ а ако је тужилац преузео кривично гоњење од оштећеног као тужиоца (члан 46ј.) оштећени може изјавити жалбу због свих жалбених основа због којих се пресуда може побијати (члан 310.)“.

Члан 36.

У члану 311. у ставу 1. тачка к) иза ријечи: „одлучним чињеницама“ додају се ријечи: „или су ти разлози потпуно нејасни или у знатној мјери противрјечни“ .

Члан 37.

У члану 351. у ставу 1. послјије ријечи: „поднијети“ додаје се ријеч: „републички“.
У ставу 2. ријеч: „Тужилац“ замјењује се ријечима: „ Републички тужилац.“

Члан 38.

У члану 353. у ставу 1. ријеч: „Тужиоцу“ замјењује се ријечима: „Републичком тужиоцу.“

Члан 39.

Глава „XXV Посебне одредбе о изрицању судске опомене" и чл. 377. до 381. бришу се.

Члан 40.

Одредба члана 20. овог закона неће се примјењивати на одлуке донесене на основу одредби члана 200. став 4. овог закона које су постале правоснажне прије ступања на снагу овог закона.

Члан 41.

У члану 427. у ставу 2.тачка в) брише се.
Досадашња тачка г) постаје тачка в).

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић